

בְּהַרְבֵּי אֲבוֹתֵינוּ

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

זהירות בלשון ואופן תקנתה

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בחיבורו 'נפלאות מתורתך': **ויעפלו** (במדבר יד, מד). התפסיר ותגאהלו, לכך מכאן אין לקרות לבנו או לבן חבירו "גאָהל". כך מצאתי בקובץ מכת"י הרה"ג דוד אַלְגֶמֶל זצ"ל.

ונראה שכונתו לפי שזה כאילו קורא לו "רשע", שכן תרגם אונקלוס **ויעפילו**, וארשעו. ועל דרך שמצינו להשלי"ה ועוד כמה אחרונים שכתבו שאין לכות לתינוק שם מגונה, כמו שמצוי בשעת כעס, כגון חמור, מומר, [וכן המן] או שרץ טמא וכדומה. כי יש מזיקים ששמותיהם כשמות הטמאים ההם ויוכלו להזיק לתינוק הזה בגופו או בנשמתו וכי, והעליתי דבריהם בס"ד בשלחן ערוך המקוצר יו"ד הלכות דברים האסורים משום סכנה סימן קל"ט סעיף י"ח.

אמנם בדקתי בכמה נוסחאות מתפסיר רס"ג שם, ולא נמצא כן, אלא "פאענדו". ופירש בנוה שלום, שהמרו דבר ה' בודון, וכתרגום אונקלוס ע"כ. ושמה נתחלף לו להרד"ג במחכ"ת בתיבה אחרת. אמנם גם בפסוק (דברים א, מג) ותזידו ותעלו ההרה, אין התפסיר כן. ואולי כונתו לתפסיר אחר של ר"ס טויל שנזדמן לו, כינויין עליו להלן בהפסרת יום טוב שני דפסח על פסוק ושם אמו ידידה ד"ה והרב.

עכ"פ העולם אינם חוששים לזה כלל, ומכנים כך בל"ע לילד קטן בשם "גאָהל", ולילדים רבים "גאָהל", באין פוצה פה. אמנם מובנו של סגנון זה בלשונם הוא בור, בְּעוֹר. וכן הוא תפסיר רס"ג בהרבה מקומות על תיבת בער או כסיל, כגון יחד כסיל ובער יאבדו (תהלים מט, יא), איש בער לא ידע (שם צב, ז), ושונא תוכחת בער (משלי יב, א), מלך זקן וכסיל (קהלת ד, ג). ואם כן אין בכך כלום, שהרי זה כמו פְּתִי בלשון הקודש, ואמרו רז"ל בסנהדרין דף קי: על פסוק (תהלים קטז, ו) שומר פתאים ה', בכרכי הים קורים לְיַנְקָא, פְּתִיָא. וקרוב לזה בבראשית רבה פרשה פ"ז אות א' על פסוק (משלי ז, ז) וארא בפתאים אבינה בבנים, פתאים אלו השבטים וכי יעו"ש. וטעם שנקרא הקטן פתי, מפני שעדיין אין דעתו שלימה, ועיין פירוש הרמב"ן על פסוק (שמות כב, טו) וכי יפתה איש, ובדברינו לעיל ריש פרשת יתרו על פסוק וישמע יתרו ד"ה ולפי.

ומצינו באיוב (יט, יח) גם עוֹיָלִים מאסו ב', וכתבו המפרשים שפירושו נערים, וכן עוד שם (כא, יא), ישלחו כצאן עוֹיָלִיָּהֶם. והנה גם בל"ע קוראים לילדים קטנים בשם "עניאל" כידוע. וכן אמרו על זה בבראשית רבה פל"ו אות א' אייר לוי בערביא צוחין לינוקא עוילא יעו"ש. ואפשר שהני מתחלף בא' מאותיות אחא"ע, ונמצא עויל כמו אַוִּיל, ועל דרך שביארנו. ועיין עוד בדברינו לעיל פרשת קדושים על פסוק שלוש שנים יהיה לכם ערלים, ד"ה נמצאנו. אך יתכן שהוא על נְשֵׁם הכניסה והביאה, תרגום ובלא אליה (בראשית כט, כג) "וְנִעַל" לותה. ומצינו גם להיפך, שנקראו על נְשֵׁם היציאה, כמו שנאמר (שם מג, כז) יוצאי יריכו. עכ"ל מורינו ורבינו.

וכל זה העלנו לעורר על מה שנשמע לצערנינו בין האנשים ובפרט בין הנשים המכנים ילדיהם בלא משים בכינויים לא ראויים. כגון: כאשר הילד לא מרפה מהריו ונדבק אליהם, או מכנים אותו כשם השרץ המוצץ דמו של האדם ב"מ. מלבד שדבר זה גורם לילד דימוי עצמי ירוד בלשון עדינה, ומשפיע עליו לרעה מאוד, עד כדי כך שגורם הדבר שאין לו רצון להשתנות, ומרגיש מרוחק וע"כ אינו חפץ בקירוב זה האומר לו זאת. מלבד זאת גם פותח פיו לשטן, שהרי שרץ זה הורגים אותו בעת תפיסתו. וכבר אמרתי להורה שנידבר עימי בעניין העובר שנפל במעי אשתו, לעשות בדיק בית בכנויים שנשמעים בביתו לילדיו, והבן ואכמ"ל.

ואלו המכנים ילדיהם כנראה זה בא להם, מחמת שלא חונכו בהיותם קטנים שלא לכות חברים או אחים בכינויים ממין אלה. וא"כ אדרבה, יבינו ויחכימו מזה, לשרש דבר זה מביתם בעוד הילדים קטנים, כי ההרגל קשה לשנות.

ואם מצינו בתורתנו כינויים על אנשים, הוא למעליותא. כגון, 'יששכר חמור גרם'. ופירשו המפרשים נושא בעולו של-תורה וכי. ועוד ימצא מזה רבות, יהי דן נחש עליו דר"ך ועוד.

על כן אם קרה ושמעו את האחד מכנה את השני בכינוי כל דחו. יאמרו שהוא לטובה, ר"ל, דוגמא: אם כינוהו שהוא 'צבי' (מכיון שהוא איטי מאוד), יאמרו ב"ה שהוא צב להישמע ליצרו הרע. ויהפך הקללה לברכה.

וכל מאי דכתיבנן ליוזרה בכינויים, הוא דוקא כאשר מכנים את הילד בכינוי עצמו. אך אין הדברים אמורים כלפי כינוי למעשה שנעשה. וכמו שמצינו שהגמרא מכנה את העושה מעשה שאין בו תועלת שהוא 'כמעשה קוף בעלמא' כלומר, האדם לכשעצמו אדם, אך מעשהו דוגמת חיה מסוימת. והוא מעין מה שתמיד אמרים, 'אל תפסול את הילד, תפסול את מעשהו'. כלומר, אל תאמר לילד שהוא חצוף, אמור לו שהמעשה שעשה הוא מעשה של-חוצפה. אך הילד לכשעצמו ילד טוב ונעלה, שגבר עליו יצרו ובעה"י יחזור להיות כבראשונה, כי מעשהו אינו חלק ממנו. וישים האדם אלי לבו, לומר תמיד לילדו את מעלותיו גם בשעת כעסו עליו, וממילא יחפוץ בנו לעשות להוריו נחת רוח כרצונם.

<p>לעילוי נשמת מרת חביבה בת רחמה אוהנינה ע"ה תנצב"ה</p>	<p>לעילוי נשמת שחר יהודה בן אפרים ז"ל תנצב"ה</p>	<p>לזש"ק יובל בן דוד ירות בת זכריה</p>
---	--	--

מחידושי רבותינו

מוהר"ר צאלח צאלח זצ"ל
מחיבורו 'פרי צדיק' עמי ס"ה

ענין בקשת המזונות בכל יום

ובוא ראה, כמה הוא עונשה שלתורה, שהרי לא נגלו ישראל מן הארץ הקדושה, אלא בגין שנסתלקו מן התורה, ונעזבו ממנה. זה הוא שכתוב (ירמיה ט, יא) 'מי האיש החכם ויבן את זאת וגוי, על מה אבדה הארץ וגוי, ויאמר הי על עזבם את תורתיו וגוי. רבי יוסי אמר מהכא (ישעיה ה, יג) 'לכן גלה עמי מבלי דעתי. ובגין כך כולם קיימים על קיומה שלתורה, והעולם לא מתקיים בקיומו אלא בתורה, שהוא קיומו שלעולם העליון והתחתון, שכתוב (ירמיה לג, כה) 'אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי, עכ"ל.

וצריך להתפלל ולשאל מזונותיו בכל יום ויום מאת השם יתברך, שימציא לו כל צרכיו ועניניו, ותהיה כוונתו, שיתברך הכבוד, סוד כנסת ישראל למעלה, כי בשאלת צרכי הגוף למטה, סבה שיתעוררו וימצאו צרכי מעלה, כי אי אפשר שימצאו למעלה, אם לא יתעוררו הצרכים למטה. ודבר זה נתבאר בספר 'מראות אלדיים' בחלק העבודה פרק י, וזה לשונו: וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה, והכוונה שימשך השפע מלמעלה ראש עד הכח המנהיג העולם, כדי שתתפשט הברכה משם אל התחתונים. והמעורר הברכה מלמטה, סבה שתתעורר ותמצא למעלה. כי עם שהמתפלל צריך כל זה לקיום הגוף, כי לא יוכל לעמוד ולעבוד, אם לא יהיה בריא, ואם לא יהיו לו מזונות ושאר צרכי הגוף. עם כל זה תהיה הכוונה לצורך הכבוד, וכאלו יורה בעצמו, שאם הוא שואל צרכי הגוף, הוא לסבה שתמצא הברכה למעלה. ולזה הוא שואל. כי בשאלתו למטה, יתברך הכבוד למעלה, ולתכלית זה הוא מבקש צרכיו, לא להנאת עצמו ולצרכו, כי אם במקרה. כי בשאלת צרכי הגוף למטה, סבה שיתעוררו וימצאו צרכי מעלה, כי אי אפשר שימצאו למעלה, אם לא יעוררו הצרכים למטה, ולזה הוא שואלם, כדי שימצאו למעלה.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ובענין שאלת המזונות, אמרו במדרשו שלרשב"י עליו השלום (פרשת בשלח דף ס"ב ע"א) בזה הלשון: (שמות טו, ד) 'הנני ממטיר לכם מן השמים וגוי, רבי יוסי פתח ואמר, (תהלים קמ"ו, טו) 'פותח את ידיך וגוי, מה כתוב למעלה, 'עיני כל אליך ישברו וגוי. כל אלו בני העולם מצפים וזוקפים עיניהם לקב"ה, בגיני כך כל אלו בני האמונה צריכים כל יום ויום לשאול מזונותיהם לקב"ה, ולהתפלל תפלתם עליו. מה הטעם. בגין שכל מי שמתפלל תפלתו לגבי קב"ה על מזונו, גורם שיתברך כל יום על ידיו, שההוא הכל בו. וטעם הדבר, (תהלים סח, כ) 'ברוך הי יום יום'. ואע"ג שנמצא עמו, צריך לשאול לפני הקב"ה, ולהתפלל תפלתו על מזונו כל יום, בגין שימצא ברכות כל יום ויום למעלה. ועל זה לא צריך לאדם לבשל המזון מהיום ליום אחר. ולא יערב היום ביום אחר. זה הוא שכתוב, (שמות טו, ד) 'ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו, מדוקדק, חוץ מערב שבת (לשבת) כמו שהעמדותו. וכזה הקב"ה נמצא מלא ברכות בכל יום ויום, כזה כתוב 'פותח את ידיך וגוי, מאי רצון, הרצון ההוא שנמצא מעתיקא קדישא, ויוצא ממנו רצון להמצא מזון לכולם. ומי ששואל מזונו בכל יום ויום, ההוא נקרא בן שלאמונה, בן נאמן, בן שעליו נמצאות הברכות למעלה, ע"כ.

הנה באור, כי שאלת המזונות בכל יום למטה, סבה שיתברך הכבוד למעלה. והעובד האמתי צריך לשאלם לזאת הכוונה ולזה התכלית, לא לצורך עצמו, כי אינו צריך. אבל בהמצא הברכה למעלה על ידו, יהיה הוא בכלל הברכה, ושם תמצא שאלתו, עם שלא יספיק לעצמו, וכבר התבאר זה, עכ"ל.

אמצויות לשון

עָרֹד - נחש. **עָרֹד -** חמור. -מה שכיום לא מבדילים בין נחש לחמורי ולשניהם אומרים עָרֹד.

בדרכיהם אתהלך...

בחן של-ישראל (ה"א)

ערב אחד בחודש תמוז לפני שנים, הופיע ראש תחנת המשטרה בצנעא מחמד שאוש, ברובע היהודי, בלויית שני שליחים, חיילים ערבים, ומסר לידי אב בית הדין הרב הראשי יחיא יצחק הלוי, אגרת נייר כתובה. היתה זו פקודה מאת האמאם יחיא מלך תימן, וכתובה בתחלתה בלשון זו: **אלא הדרת אלעילום אלמונתו יחיא יצחק הלוי,** ותרגומו בעברית, לכבוד החכם הנבחר יחיא יצחק הלוי, **אנחנו המוסלמים והערבים** בדן מוחמד הנביא עליו השלום, התפללנו וצעקנו אל ה' שיריד גשם ולא עזר ולא נענינו, ועתה התור של היהודים להתפלל ולהוריד הגשמים. **המשך בעמוד הבא**

מנהגינו שהכהנים נושאים כפיהם בבית האבל, ואפי' האבל עצמו נושא כפיו

כתב מהר"ם בשתילי זיתים (סי קכ"ח סקצ"ח) וז"ל: לענין נשיאת כפים בבית האבל לא מצאתי לאי ממחברי הספרים שאומר לא ישאו כפיהם, ואדרבה מפקפקים אפילו על האבל עצמו למה לא ישא כפיו. ותמהני על הדבר, מה חטא יש לאותם ההולכים להתפלל במקום שמת שם המת אצל האבל שימנעו מהם הברכה, ולכהנים אשר שם שימנעו מלקיים מ"ע לברך ולהתברך ונמצאו זרזים נפסדים. **ושמעתי מפי מגידי אמת שהיה המנהג לישא כפיהם ומקורב ביטלוהו ולכן אני אומר שהמונע בכלל מונע הרבים מעשות מצוה וקורא אני עליו ולא חפץ וכו', עכ"ל.**

וז"ל מהרי"ץ בעץ חיים (דף נב): כהן אבל, קצת נהגו שאין נושאים כפיהם. גם קצת נהגו שלא לשאת כפים בבית האבל. ואני הצעיר קבלתי, דבדורות שלפני פנינו היו נושאים כפים בבית האבל. גם האבל עצמו נושא כפיו. דמאיזה טעם ימנע מלקיים ג' עשה. והכל מודים דאבל חייב בכל מצות האמורות בתורה. ואי מטעם שמחה, אין זה כדאי לבטל ג' עשה, דהיכן מצינו דמי שאינו שמח לא ישא כפיו. ותדע שהרי כמה דיות נשתפכו לדחות סברת האומר שפנוי לא ישא את כפיו מטעם דשרוי בלא שמחה. ושוב ראיתי בפרי"ח סעיף מ"ג שכתב על מאן דאמר דאבל לא ישא כפיו, שאין לו טעם ולא שורש ועיקר, עכ"ל.

ובענף חיים למוהר"ר חיים אלנדאף זצ"ל (דף ה, אות לו) כתב וז"ל: וכן ראיתי המנהג פשוט בעיה"ק ירושלים ת"י דנושאין את כפיהם בבית האבל, וכ"כ בסי' מנהגי ירושלים בדיני תפלה ס"ח דף נ"א ע"א בשם הרב שלמי ציבור ע"ש, עכ"ל. וכן העלה מנהגינו בשע"ה (וי"ד סי קפ"ז ס"ו).

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

לוש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לוש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

ויקרא משה להושיע בן נון יהושע (במדבר יג. טז)

צריך לדעת, למה קרא משה להושיע בזה השם, היה לו לקרוא לו שם אחר. ועוד קשה, וכי מאחר שמושה רבינו ע"ה ראש הנביאים, היה יודע שהמרגלים יוציאו דבה, והיה יודע שיכשלו ישראל חס ושלום, למה שילחם, ושלה לנערו גם כן עמהם.

אלא יובן במה שפירש רש"י ז"ל, כולם אנשים, צדיקים כיוצא בו. גם כן התפלל על יהושע ואמר, יה ישיעך מעצת מרגלים. וצריך לדעת מאי עצה דקאמר הכא. ובזה נקדים לך מאמר חז"ל (תענית י:): שנים ההולכים בדרך ואין ביניהם דברי תורה, ראויים לישרף, שנאמר (מל"ב ב, יא) 'ויהי המה הולכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ופיריחו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמימי'. והוה שנתעסקו בדברי תורה. ואינו דומה מי שקיבל תורה מרב, למי שלומד מעצמו ומפרש לו פירושים אחרים שלא כהוגן. לפיכך אמר משה להושיע, הזהר בעצמך שלא תבא לידי מחלוקת בפירושים של דברי תורה, ותאמר לא כך הפירוש אלא כך וכך קבלתי מרבי. לכך התפלל עליו יה ישיעך מעצת מרגלים. ונתן שם השם יתברך בשמו, שלא יהיה כח בהם להרגו במחלוקת פירושי ההלכות.

ומה ששלח מרגלים והיה יודע בנבואה שנתידן ליכשל. דע מה שאמרו חז"ל (נדה טז:): כי הקב"ה גוזר בטפה של אדם משעת לידה אי הוה (צדיק) [גיבור] וכ"י. ואלו רשע [או צדיק] לא קאמר, אלא נתן הבחירה ביד האדם, כדי שיקבל שכר ועונש. לכך בחר משה צדיקים כיוצא בו, כדי שיכבשו יצרם וירבה שכרם, כמו שעשו יהושע וכלב. והם לא יכלו לכבוש יצרם. ומה ששלח לנערו ולא איש אחר משבט אפרים, כן דרך המלכים לשלוח האיש הנאמן היתשב תמיד אצלם, נאמן הבית, באיזה ענין גדול כזה וכיוצא.

(יעלת שלמה למר"ש בדיחי צ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

המשך מהעמוד הקודם ויען הרב ויאמר למחמד שאושה, אלדיים יענה את בקשת המלך האמאם ואת בקשת היהודים ותפלת כל פה, אמן.

הפקודה הזאת הגיעה בחשיכה, לא היו אז אורות בכל הרחובות כי לא היה חשמל. באותו זמן ישבו שם תלמידי חכמים ועוד אנשים אשר למדו עין יעקב כשעה וחצי. נתקפו כולם בקפאון, כי פקודת המלך לא תשוב ויקם. האמאם יחיא, היה אמנם מחסידי אומות העולם והוא הגן על כל היהודים בתימן, אך מי ישמרנו מחיות הטרף השרים לומדי הקורעין, אשר מסביבו, צוררי ישראל בדם ונפש.

אב בית הדין נתן הוראה לכרוז יעיש אלגוני שהיה סגי נהור (עור), לכנוס את כל היהודים. יעיש אלגוני הלך בעזרת המקל אשר בידו, הסתובב וצעק בכל רחובות העיר, והכריז בקולי קולות: הוראת בית דין רבות, גדולים וקטנים... זה התושבים נדהמו כי השעה היתה עשר בלילה, ואין לה מקובל להכריז על כנוס תפלה, ובפרט לבית החיים (בית הקברות) בשעה כה מאוחרת, כשרוב התושבים החלו להרדם.

המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

מהליכות אבותינו

מסירות נפש
למען הצלת היתומים

ידועה גזירת היתומים אשר היתה בתימן, והזכירה מוהר"ר עמרם קרח זצ"ל בחיבורו 'סערת תימן' (עמ' קי"ז) וז"ל: רוב חכמי הדת הזידי ואולי כולם, מסכימים שבמות הורי היהודי ועדיין לא הגיע לפרק גדלות הופסקה ממנו שלשלת היחס והיהדות, ומיד הנה הוא מוסלם, והשלטונות הזידים גוזלים אותו מבין ברכי אבות הוריו ובני משפחתו ומולכים אותו לשכונתם, מגלחים "סימניו" דהיינו שערות צדעיו, ומחליפים לבושו ומאכילים אותו לגועל נפשו, מהמאכלים האסורים אצל היהודים לאנסו ובעל כרחו. ואם הוא ממאן, מענים אותו ביסורים קשים עד שיאמר רוצה אני או עד שתצא נפשו. ככה מספרים זקני הדור החולף, ומשערים, כי כמו עשר נפשות היו מתאסלמים בכל שבוע, יתומים ואנוסי שמד מלחץ ועוני וקושי הזמן, עכ"ל. לצורך הצלת היתומים, פעלו אבותינו בכמה דרכים. האחת הזכירה ביסערת תימן (שם) וז"ל: בני המשפחות היו מברחים היתומים, אפילו מלפני מות הוריהם, כשיראו אותם גוססים, וסובלים אחרי כן עניים ומאסרים ויסורין בגופם וממונם, עכ"ל.

הדרך השניה היתה, להשיאם עוד כשהם קטנים, שאז חוק האיסולם לא תופס בהם. לא פלא שהרבה מזקננו וזקנותינו נישאו בעודם קטנים, היות והיו בתימן הרבה יתומים ויתומות עקב הרעב והצרות אשר פקדו אותם.

היו מקומות שלא באמת נישאו אלא למראית העין. וכמו שהעלה בספר יפעולות צדיקי' (ח"א עמ' ר"ז) את סיפורה של מרת נעמי בת ר' יחיא זכטני בזה"ל: דודתי שְׁוֹדֵיָה ונעמי בתה, היו אצלנו בבית וטפלו באבא טיפול מסור. אבל בסוף לא עזר הטיפול, והלך אבי למנוחות ועזב אותי לאנחות.

אחרי תקופה קצרה, אני זוכרת שכל בנות הדוד היו אצלנו, נעמי וחנה וצביה שהיא בת גילי היו מתלחשות ופתאום התחילו לבכות. שאלתי אותן לפרש הבכי. נעמי וחנה ענו לי, זה כלום, רק נזכרנו בהורינו ואחינו איד נלקחו מאתנו ולכן בכינו. אבל צביה אחותם הקטנה ענתה לי, לא נכון! אנחנו בוכות כי הערבים יקחו אותך ותהי גויה, כי אין לך הורים.

אני לא שמתי לב, כי לא האמנתי ולא פחדתי מזה, עברו כמה ימים ונעמי בת דודי לקחה אותי לחדר והתחילה להסביר לי מה זה יתום, ומה הערבים רוצים מהיתומים, ואיך אפשר להציל יתומים? רק ע"י חתונה. כל הדברים האלה הסבירה לי מתוך בכי, עד שזרקה ענין אבי מורי שהוא יבא מרדאע וילבישו אותי יִמְצוֹן עטיפת ראש, ויגידו 'שְׁאֵנָא טְבִינְתָּהּ' אשה שניה לבעלה וצרתה.

התחלתי לבכות ששמעתי כל הדברים האלה. ניסתה להרגיע אותי שכל החתונה הזאת רק לעיניהם, דהיינו לפנים כאלו התחננו. לקחו אותנו לבית כנסת וישבנו הנשים בצד והגברים בצד להתפלל. הנשים התחילו 'יְהַגְרִין' יללות שמחה, כמו שעושים בחתונות, וחזרנו הביתה. ולמחר נסענו לְמִלְאָת.

נשארתי אצל נעמי ובעלה יִאֲבִי סאלם יספי' אבא שלי שלום יספי' שהוא באמת היה לי כאב במקום אבי כשלש שנים. בינתיים נפטרה הדודה שְׁוֹדֵיָה אם נעמי וחנה וצביה, ונעמי החליטה לעזוב מקום מגוריה מְלָאָת, ולחזור לבית אביה בבית אל צוֹרְיָמִי לשמור על הבית והשדות שלהם, ובמיוחד על בית הכנסת. אבי סאלם לא התנגד, אבל איך לחזור ואני נמצאת אתם? הערבים ירגישו בתרמית ויחדשו ההלשנות עלי.

מישהו שאלה אותי מישהו מרדע רוצה להתחתן אתי, ועוד מישהו אחר ממלאח, ולא הסכמתי. יום אחד אבי סאלם קורא לי ושאל אותי אם אני מוכנה להתחתן עם בעלי הנוכחי, הוא שכן שלנו בבית אל צורמי, והוא ילד טוב וחריף ומהי אשה לאיש. עשו לי חתונה גדולה והזמין אבונא מרי ועשה לי החופה וחזרנו לכפר הולדתי בית אל צורימי, עכ"ל.

מסירות הנפש אשר מסרו אבותינו הקדושים, טבועה היא בנו, אך עלינו רק להוציאה מהכח אל הפועל, למסור נפשינו למען שמו יתברך, ולא לירוא מפני המלעיגים והמשחקים.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב שמואל בן ד' שלום הלוי זצ"ל

נולד בשנת תרנ"ב בכפר שעבה במחוז כולאן ושימש כאב בית דין של הכפר הסמוך רבנים ושוחטים במקום. היה בעל ישיבה בכפר שעבה וגם בישראל. את הסמכות קיבל מבית הדין בצנעא והיה משמש במקום מושבו בסמכות רוחנית ורבנית בבעיות ההלכתיות וטיפול בהקמת חדרים ללמוד תשבי"ר. תמך בבית הכנסת המקומי ובבית המדרש. איש ישר היה וידוע בצדקנותו וכבעל מופת. גם המוסלמים שבסביבתו פנו אליו לקבל עצה וגם תפילה בעת עצירת גשמים. עלה ארצה והמשיך להורות בראש העין ושימש בפתול כסמכות רוחנית אך לא רשמית. היה חבר במועצה הדתית בראש העין וטיפול בצרכי ציבור ובחיזוק חיי הדת במקום.

נפטר בשנת תשל"ב בגיל שמונים ונטמן ברח"ע, זיע"א.

מבצע "מרבית תורה"
החל זה עתה בתלמוד תורה

תפארת בנים

בגיליון זה מופיע אירועים מהשבועות האחרונים, עקב חוסר מקום בגיליונות הקודמים, לא הוזכרו בעתם

ביעטרת חיי"ם, הורים משקיעים בילדים. אחת העוגות מיני רבות אשר מכינות אמהות לתלמידים לרגל סיומם מסכתות וספרים

כיתה ד' סיימו בס"ד את ספר מלכים א' וחגגו סיומם בסעודה דשנה כיד המלך הטובה.

יהא רעוא שיזכו לסיים כל התורה כולה, אכ"ר

מחוויות הילדים בגנים

מחוויות ילדי כיתה א' קוטפים פרחים ביער

התודה...

הברכה...

לאניש היקר והנעלה, והוא אל הכלים נחבא, ובין פותלי בית המדרש נמצא ומעשה אחרים למען הת"ת, ידידינו היקר ההורה המעולה ה"ה ר' אביעז דמרי הי"ד יהא רעוא שיזכה לראות כל זרעו זרע ישרים מברכים, תלמידי חכמים נבונים וידועים, יראי ה' מרבים, הולכים בדרכי אבותינו הקדושים והטהורים, דשנים ורעננים מתוך אורך ימים ושנים, וחיוך נסוך על הפנים, אכ"ר.

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ן ורמב"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובחכונות מור האון הרב יצחק ראבי שליט"א
בראשות הרב אליהו גרוי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ח

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ח הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד בצילום ת"ז של שני ההורים + סכח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

לרפואה ובריאות איתנה
סעדיה עדי בן שלום צוברי ויוסף בן משה דנין
מתוך אריכות ימים ושנים